

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XI. Testimonia de Joanne Baptista & de Christo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

A

ΣΑΡΤ ΧΙ.

Τὰ σει τῶν πατέρων τοῦ βαπτισμοῦ τῆς καταβολῆς μαρτυρίου μίαν.

Testimonia de Ioanne Baptista & de Christo.

ΟΥκ εἰς μακρῷ δὲ τῷ βαπτισμῷ Γωάννης ὑπὸ τῷ νέῳ Ηρώδῃ τῷος κεφαλῆς δολομόθεντος, μημενού εἰρῆναι οὐδὲ τὴν ἔναγκελίων γραφήν σωματορεῖ γε μηνός Ρωστοπος ὀνομαστοῦ τε Ηρωδιάδος μημένης πεποιημένος, οὐδὲ αὐτοῦ φόνος γυναικας σταύτην γάγηστο τοσούς γάμου Ηρωδης, αθένος αὐτοῦ τὴν περιθέσεαν αποτελεῖν νόμος γε βασικέστην γυναικας δρέπανον ἢν αὐτη τῷ πετράσιν βασιλέως θυγατρη. Τοι δὲ Ηρωδιάδα ζωντος διατήσας τῷ αὐτοῦ διηνόντι τὸν Γωάννην αὐελῶν πόλεμον αἱρέμενον τον δρέπανον, οὐδὲ αὐτοῦ πιμαστρήνος αὐτοῦ τῆς θυγατρος. Ενώ πολέμῳ μάχης ψυρρέοντος, πάντα φυσι τὸν Ηρωδα επειδόντος διαφθαρναί καὶ ταῦτα πεποθέναστις ἐπιβελῆς ενεκεν τοῦ Γωάννου γε γέρυμένος. οὐδὲ αὐτὸς Γωστοπος εν τοῖς μάλιστα δικαιότατον καὶ βαπτιστὴν οὐδολογῶν γε βούνεας τὸν Γωάννην, τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ καὶ τὸν τῷ ἔναγκελίων γραφὴν αναγεγραμμένοις συμμαρτυρεῖστορεις καὶ τὸν Ηρωδην τῆς βασιλείας δημοποιεῖναν δια τὴν αὐτὴν Ηρωδιάδα, μεθ τοις αὐλῶν καὶ εἰς τὴν ιατρερίαν ἀπελλασθεῖς, βιενναν τὸ Γαλλίας πόλιον οἰκεῖν καταδιπλάσια. καὶ ταῦτα γε αἴτοι εν ὅιλωναιδεκάτῳ τῷ δέκατοι λογίας δεκάτῳ (τοις), ἔνθα συλλαβαῖς αὐταῖς αὐτοῖς τοῖς Γωάννου λατρα γράφει. Τισι δὲ τῷ Γεδαιῶν εδόκει οὐλέλεναι τὸν Ηρωδην επειδόντι οὐ πό τῷ Θεῷ, καὶ μάλα δικαιως θυντομένος τῷ ποιητὴν Γωάννην τῷ κατεργάμενον βαπτιστῷ κτενεῖν γνωτον Ηρωδην, αἴσιον αὐτοῦ καὶ τοῖς Γωστοποις, αἴσιον αὐτοῦ καὶ τοῖς Γωστοποις καὶ κελεύοντα αἱρέμενον επασκῆται, καὶ τοσούς αὐλῶν δικαιοσύνην τον Θεὸν ενσέβεια χειρομόριας, βαπτισματικούνεαν. Στω γν̄ δη τὸν βαπτισμὸν διαδεξεῖν αὐτοῦ φανεῖσθαι, μη τοις ίνων αἱμαράσσων τον διαβούσει χειρομόριαν, αἴσιον εφ' αγνείᾳ Θεώματος, αἴτε δη καὶ τὸ Λυχῆς δικαιοσύνην τον διεκκεκαθαρισμόν. καὶ τῷ αὐλῶν συντρεφομένων, καὶ γν̄ ήδη ποσαν Πηπλεῖσον τῇ αὐριαστεῖ τῷ λόγων, δείσας Ηρωδην τὸ ἐπὶ τοσοῦτο πειθανόν αὐτοῦ τοῖς αὐθρώποις, μη ἐπιδοτοσάσται ίνι φερεῖσθαι, (πάντα γε ἐώκεσαν συμβεβηκέτη τῇ ἐκείνης περιέσοντες) πολὺ κρέπιδον ηγεῖται πεινήν νεώτερον αἵτοις

BREVI interjeictō tempore Joan-
nem Baptistam ab Herode juniore
capite truncatum fuisse sacra Evangelii
Scriptura commemorat. Cui adstipu-
latur etiam Josephus, qui & Herodias
dis ipsius nominatim meminit, & dis-
serte narrat quomodo Herodes priore
& legitima conjugē repudiata quæ Aretha
Regis Arabum filia erat, hanc fratri
sui uxorem à viro suo per vim abdu-
ctam sibi conjugē adscivit: inque ejus
gratiam necato Joanne Baptista, cum
Aretha ob filia contumeliam infesto
bellum gessit. Quo quidem in bello
victum acie Herodem, & universum
ejus exercitū deletum refert, hęc q̄s
omnia ob scelus adversus Joannem Ba-
ptistam perpetratū ei contigisse.
Idem Josephus Joannem justissimum
virum fuisse, & lavacri cuiusdam insti-
tutorē affirmans, cum iis quæ in sa-
crist Evangeliorum voluminibus de eo
dem Joanne prodita sunt, mirificè con-
sentit. Refert etiam Herodem Herodiadis
culpa Principatu excidiisse, & in
urbem Galliæ Viennam simul cum ea
cessē relegatum. Et hęc quidem in octa-
vo decimo Antiquitatum libro ab eo
comēmorantur, in quo etiam de Joanne
scribit his verbis: Arbitrabantur
quidam Judæorum divina ultione per-
iisse Herodis exercitū, Deo cædem
Joannis qui Baptista cognominatus est,
vindicante Quippe hunc Herodes
obtruncaverat, cum esset vir bonus,
Judæosque ad virtutis studium excita-
ret, præcipiens ut justè quidem inter-
se, erga D e u m autem pīc agentes,
ad lavacrum accederent. Tunc enim
demūm acceptum D e o fore lava-
crum ajebat, cùm eo non ad expia-
tionem criminum uterentur, sed ad
corporis munditiem, ut mentibus jam
ante per justitiam expurgatis, corpo-
ris quoque adderent puritatem. Cum-
que multi ad eum undique confluenter
(hujusmodi enim sermonibus mirifi-
cè delectabantur) Herodes veritus,
ne tanta hominis auctoritas subditos
ad defectionem impelleret, quippe
qui nihil non acturi ex ejus consilio vi-
derentur; fatius esse duxit priusquam
novi aliquid oriretur, illum ē medio
tollere, quām mutatione rerum fa-
cta, ipse in maximum discrimen addu-

D iii

Etus, seram penitentiam agere. Vin-
etus igitur ob hanc Herodis suspicio-
nem, & ad castellum Machæruntem,
cujus supra meminimus perductus, ibi-
dem cælus est. Hæc Josephus de Joanne.
Qui etiam in eodem libro Serva-
toris nostri mentionem facit, his ver-
bis: Iisdem temporibus Jesus quidam
fuit vir sapiens, si tamen virum eum ap-
pellare fas est. Erat quippe admirabi-
lium operum effector, Doctorque eo-
rum qui veritatem libenti animo com-
plectebantur. Multos ille partim ex
Judæis, partim ex gentilibus lectatores
sibi adjunxit. Hic erat Christus. Quem
agentis nostræ primoribus delatum,
cum Pilatus crucis suppicio addixisset,
hi tamen qui illum dilexerant, eum de-
inceps colere non desisterunt. Tertio
enim die vivus ac spirans eis apparuit,
prout divini Prophetæ hæc & alia quam-
plurima de illo mirifica prædixerant.
Abhinc porro Christianorum genus qui
ab eo nomen sumpsere, ad no-
stram ulque ætatem continuatum manet.
Hæc igitur cum Scriptor ille ex
Hebreis oriundus de Joanne Baptista
& de Servatore nostro in libris suis
commemoraverit, quod jam effugium
relinquitur his qui adversus eos Acta
illa confinxerunt, quoniam impu-
dentissimi esse convincantur? Sed de
his fatis.

Α γράπτος, ταφελασών αγαυρέν, ή μεταβολής γρα-
μήνες εις περίματα ἐμπεσών μετανοεῖν. Εἰ;
μὴ τῶν φιλιῆς Ή ρώδης, δέσμως εἰς τὸν μα-
χαιρωτά πεμφθεὶς τῷ πεσφρυμόν φέσ-
ειον, ταῦτα κλίνων). ταῦτα τοῖς Εἰ γάννης
ελθῶν, έτσι σωτῆρες ήμερος την αὐλεῖς σου,
γράμματος ισοειλανθάνε πως μέριμνα). γι-
νεται τοῦ κατέτον τὸν χρόνον Γιστές πες (Οφίς
ἀντρού, εἴτε αὐτραίνοντο λέγεν χρήσιμο γράμ-
μα δέξαντεργαν ποιητής, διδάσκαλος αὐτρωπω
τῷ σωμάδιοντα ταληθή δέχορμόν. καὶ πολλὰ
μέρη τοῦ γραμματού, πολλάς τοῦ κατόπιν τε ἐπιλι-
κής ἐπηγγαγέλο. ὁ Χειτός έτος θεοῦ καὶ αὐτόνει-
δεῖξε τοῦ πεστων αὐτρῶν παρ' ήμιν σαυρό
Πτιτελμηνός Πιλάτη, σὺν Κέζεπάνσαντο
οἱ τοῦ πεστων αὐτὸν ἀγαπήσαντες. ἐφάνη γι
αὐτοῖς τείτων ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν, τῷ
Θείων ταφελητῷ ταῦτα τε καὶ ἄλλα μυεία
τοῖς αὐτοῖς θαυμάσια εἰρηκότων. εἰσέπιπτε νῦν
τῷ χεισιανὸν ἀπὸ τεδεῖς ἀνομασμόν περ
ἐπελιπτε τῷ φελον. ταῦτά τοις αὐτῶν ἔβεραι
ανουγγειφέως αἰνιᾶντεν τῇ ἑαυτῇ γραφῇ,
τοῖς τετεῖς Βαπτίστα γάννης καὶ τε Καθηρέος ή-
μέρης τοῦ αὐτοῦ οὐκότος, πες ἀντεπιλείποτο απο-
φυγή, τε μη ἀναιχμάτεις απελέγχεις τε
καὶ αὐτῶν πλασταρμόν τοις θαυμάσια. ἀλλα
ταῦτα μέρη ἔχετα ταῦτα,

C A P U T XII.

De Servitoris nostri Discipulis.

Cum hoc cap.con-
fer Ni-
ceph.cap.
rum libris notissima sunt omnibus.
21.22 &c
omnia sequen-
tia scripta reperitur. Fertur tamen ex il-
usq. l. 1. lorum numero unus fuisse Barnabas :
Cujus cum in Actibus Apostolorum D-
crebra sit mentio , tum in Pauli ad Ga-
latas epistola. Ex iisdem etiam Softhe-
nem fuisse perhibent , eum qui una
cum Paulo literas ad Corinthios scri-
psit. Sic enim refert Clemens in libro
quinto hypotyposeon. In quo etiam
Cepham illum cui Antiochiam ingref-
so Paulus se palam restitisse dicit ,
quoniam reprehensione dignus erat ,
unum autem fuisse ex septuaginta Discipu-
lis Petro Apostolo cognominem. Mat-
thiam quoque , eum qui Iude prodi-
toris loco in numerum Apostolorum

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν μαθητῶν τὸ σωτήριον οὐκέτι.

ΤΩν γεμὸν τοῦ Σωτῆρος αποσόλων, παν-
πάτητος Σαφῆς εἰπτῶν ἐναγχελίων ή τερέ-
ζεσις. τῶν δὲ ἑδρομήκοντα μαθητῶν, κατά-
λογος μὲν εἰς ἀδελφὸν Φέρεται λέγεται
γε μὲν εἰς ἀντῶν Βαρνάβας γεγονέναι. εἰς δια-
φορὰς μὲν καὶ αἱ περιέξεις τῶν Ἀποσόλων ἐμ-
πιμονδύσαν, εὐχῆς ταῖς δὲ Καπᾶλος χρή-
σιν Γαλαταῖς. τέταν δὲ εἶναι φασὶ καὶ Σω-
τέρου τὸν ἄμα Παῦλο Κοευθίους ἔπιστε-
λαντα. ή δὲ ἰσοείς τῷδε Κλημῆρι καὶ τῷ
πέμπτῳ τῶν Ταντυπάσσεων, εἴ νι καὶ Κηφᾶς,
φει εἰς φυσιὸν Παῦλο. ὅτε δὲ ἥπλος Κηφᾶς
εἰς Αἴγιοχειαν, καὶ τερέζωπον αὐτῷ αἰτέ-
στην ἔνα φιοτ γεγονέναι τῶν ἑδρομήκοντα
μαθητῶν, ὁμώνυμον Πέτρῳ τυγχάνοντα
τῷ Ἀποσόλῳ. καὶ Ματθίαν δὲ τὸν αὐτὸν Γέ-
δα τὴν τερέζωπον τοῖς Ἀποσόλοις ἐγκατα-